

Mor og Far have Opsynet med Barnet, maa Barnet derfra. Men er det ellers en god og brillant Kone og udmærket Mor, maa hun have Hjælp til at give sine Børn den fornødne Mad og de fornødne Klæder.

Navnlig herinde i den indre Del af Byen, Adelgade, Borgergade, Prinsensgade, findes der Snese af Hjem, hvor det er ganske utilbørligt, at Børn faa Lov til at opholde sig. Jeg kommer i et Hjem her henne i Borgergade, hvor der er en Kvinde, der har 4 Børn udenfor Ægteskabet. Hun er i sin Tid som 7 Aars Barn bleven adopteret af en Bordelværtinde i Lille Brøndstræde, har faaet sin Opdragelse i Bordellet, er nu drikfældig — hvem kan undres derover — og har ikke desmindre Børn at opdrage, hun forstaar det naturligvis ikke og ejer for øvrigt intet til at brødføde disse Børn med. Jeg henvender mig til Værgeraadet om denne Sag og faar blandt andet det Svar: Det kunne vi virkelig ikke gøre noget ved. Naar der ikke foreligger alvorlige Klager over Mis-handlinger, er der intet for os at gøre. Det viser sig, da jeg faar Sagen nærmere undersøgt, at et af Børnene, en lille Pige, lider af Fnat. Hun kan derfor ikke holde sig rolig i Skolen, men sidder og klør sig. Derfor faar hun Ordre til at sidde bagest. Da hun vedblivende ikke sidder roligt, faar hun af en utaalsom Lærerinde Klø. Det er det Svar, man giver den lille Pige, skønt man i den paagældende Skole har Skolelæge.

I Forbindelse med Fremdragningen af dette Spørgsmaal ønsker jeg til Trods for, at der er nedsat en Kommission til at beskæftige sig med hele Børneforsorgen, at bede den højtærede Kultusminister, under hvem denne Sag sorterer, have sin Opmærksomhed henvendt paa den Plejehjemsanbringelse, som nu finder Sted. Der blev for nogen Tid siden af en Søster Signe Sønderskov, Diakonisse her i Byen og Medlem af Københavns 5te Værgeraad, tilstillet Overværgeraadet en Klage over et Par Hjem ovre paa Finderup Hede. Klagen gik ud paa, at disse Hjem ikke egnede sig til Anbringelse for saa smaa Plejebørn, som der her var Tale om. Denne Klage blev affærdiget af Overværgeraadet. Jeg har haft Lejlighed til at se baade Klagen og Overværgeraadets Svar. Hvad gaar da Klagen ud paa? Jo, Søster Signe Sønderskov, der er Medlem af Værgeraadet, skal anbringe to Børn til forskellig Tid i de Plejehjem, som Overværgeraadet har anvist — thi Værgeraadene kunne fjerne Børn fra Hjemmene, men bestemme ikke, hvor

Børnene skulle anbringes, det gør Overværgeraadet. Hun faar saa Meddelelse om, at f. Eks. den lille 9-aarige Oda skal anbringes paa Finderup Hede hos en Husmand. Hun rejser derover med Barnet, og da hun kommer til Stationen, staar der en Mand i 30erne, som modtager hende. Han ser paa den lille Pige, og saa siger han: Det var da en lille en, kan hun ogsaa bestille noget videre? Hvor gammel er hun? — Kun 9 Aar! — Kun 9 Aar, jeg har nu forlangt en Pige paa 11 Aar. — Er det da for at faa Arbejde af hende, at De har taget hende? — Ja, siger han, vi skulle da drage Nytte af hende. — Men det er vel ikke alene derfor, De tager hende? Manden er ærlig nok til at sige, at det er derfor. „Jeg har ikke bedt om Plejebørn, de ere komne til mig — det er Bojsen, der har med Plejeanbringelserne at gøre — og har spurgt: Ville I have et Barn? Jeg svarede, at det kunde vi godt bruge, vi have selv 2 Børn, og min Kone venter et tredje, og vi have Brug for en Pige, det er vanskeligt at faa Smaa piger her i Egnen til at tjene ude. Vi vilde nok have en stor Pige“. Saa sender man Manden en 9 Aars Pige i Stedet for en 11 Aars. Da Søster Signe Sønderskov kommer til Hjemmet, er Konens, Husmoderens, første Udbrud: Det var da en lille Tøs, hende — om hun da virkelig kan udføre ret meget Arbejde. Søster Signe Sønderskov betyder dem, at de maa være gode imod det lille Barn. Det er ikke noget slet og uskikkeligt Barn, men det har haft et meget fattigt, delvist daarligt Hjem. Søster Signe ser paa Forholdene i Hjemmet og skønnede, at den lille Oda langtfra vil komme til at befinde sig vel, og klager til Overværgeraadet, der har anbragt Barnet i denne Pleje.

Da jeg hører om denne Klage, rejser jeg over til Egnen og kommer til det paagældende Hjem. Jeg maa sige, at set i Belysning af de Plejehjem, hvor man ellers anbringer Børn, kan man ingenlunde sige, at det er et daarligt Hjem, det svarer omtrentlig til Gennemsnittet af de Plejehjem, hvori Børn anbringes. Men Søster Signe Sønderskov har Ret i, at for et 9 Aars københavnsk Pigebarn betyder det et Tilbageskridt, det betyder en trøstesløs Tilværelse gennem mange Aar. Det er en ganske flink Befolkning ude paa disse Egne, det er Hedefolk, Husmænd, Boelsmænd, mindre Gaardmænd, og Arbejdstiden er ikke overdreven lang paa disse Egne, og Folkene ere i Modsætning til adskillige Steder, saa vidt jeg har kunnet skønne ved at tale ogsaa med Bør-